

[Svend Jakobsen.]

har materiale, der viser, at der på denne baggrund er basis for, at der i 1975-76 kan opføres 8.000 almennyttige boliger.

Til forslaget om at iværksætte ordningen fra 1. januar 1975 bliver vort spørgsmål: er det overhovedet muligt? Jeg tænker på, at vi jo skal igennem lovbehandlingen med efterfølgende udstedelse af cirkulærer og bekendtgørelser, opbygning af den nødvendige administration. Dertil kommer jo, at vi kender beslutningsprocesserne i kommuner, ministerier og Landsbyggefonden, og der er en række praktiske problemer der, så vidt vi vurderer, gør, at vi endda skal skynde os for at få en gnidningsfri igangsættelse pr. 1. april 1975.

Hertil kommer det andet problem, nemlig at der jo ikke i Landsbyggefonden er reserveret midler til dette formål for denne periode, og det samme gør sig vel gældende i kommunerne.

Jeg skal om udligningsordningen i hovedstadsregionen her kun gøre den enkelte bemærkning, at det, der var problemet, som skulle søges løst, jo var, at vi her står med ét byområde, men ikke én kommune. Vi har i en række andre forhold valgt at tage primærkommunale opgaver ud og løse dem fælles for hele området. Jeg vil godt rejse spørgsmålet, om vi ikke her står med en sådan principiel og stor opgave, der burde løses på samme måde som de opgaver, der i øvrigt løses under hovedstadsrådet, og det vil sige en fuldstændig udligning.

Det næste jeg vil nævne er kollegiebestemmelserne. Det er naturligt, at de er med i det forslag, der ligger på bordet, selv om dette område ligger uden for boligforligsaftalen.

Jeg vil starte med at sige, at man i forhold til den almindelige tilvækst af boliger kan føre en argumentation for, at her får kommunen tilført nye skatteydere, selv om jeg måske i en parentes må sige, at der jo går nogle år, inden det giver nettogevinst for kommunen. Det samme argument kan man jo ikke bruge i forhold til de uddannelsessøgende, og derfor står vi uforstående over for, at man foreslår, at kommunerne her skal medvirke til finansieringen.

Jeg skal også nævne, at vi er tvivlende over for muligheden for at bygge værelser,

der kan udlejes til 450 kr. pr. måned, af en standard, der vil være acceptabel i 1975.

Endelig må vi her konstatere, at ministerens forslag om, at alle boliger til uddannelsessøgende, bortset fra disse skrabede enkeltværelser, skal etableres i den almennyttige boligmasse, jo betyder to ting. Det betyder for det første, at for disse uddannelsessøgende skal den eksisterende almennyttige boligmasse bidrage med 8 pct. af finansieringen. Det betyder for det andet, at ministeren herved tager hul på den aftalte kvota på 8.000 boliger til unge under uddannelse. Jeg må sige, at begge forhold er uacceptable for socialdemokratiet.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget, hvad man i kolligierådet har udtalt om forslaget, men jeg går ud fra, at vi enten her i dag eller i hvert fald under udvalgsarbejdet kan vende tilbage til dette.

Jeg skal om realkreditlovforslaget kun gøre den bemærkning, at her er der tale om et forslag, der indeholder en ajourføring og konsekvensændringer af de øvrige forslag, og derfor bliver det endelige indhold jo afgjort af de ændringer, som måtte komme under udvalgsarbejdet, herunder de ændringer, som måtte komme vedrørende institutionsbyggeriet, som min partifælle lidt senere i dag vil gøre nogle bemærkninger om.

Jeg vil godt her pege på det forslag, vi tidligere har fremsat om en mere principiel ændring af realkreditten med overgang til kontantlån og til obligatorisk forhåndslån. Jeg håber, som jeg tidligere har sagt, at ministeren meget hurtigt er klar til at gå ind i denne drøftelse, både af hensyn til den sikkerhed for låntagerne, der her gives, og af hensyn til det styringsinstrument, som vi har behov for.

Jeg vil gerne nævne to yderligere ting, som vi ønsker drøftet under efterårets forhandlinger om boliglovgivningen.

Den første er de private andelsboligforeningers hele stilling i forhold til boliglovgivningen, det være sig realkreditloven, skatteloven, herunder vedrørende rentefradragene, boligsikringsloven osv. Jeg vil godt bede boligministeren overveje at nedsætte en arbejdsgruppe, der til ministeren og til boligudvalget kan komme med en samlet redegørelse om de private andelsboligforeningers hele stilling.